

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 20. szám

2017. október 24.

Szabadságharc Záhonyban

Október vége felé mindenféle hősök, szupermenek, sőt forradalmárok nevétől hangos az ország. Többnyire azok nevétől, akik országosan ismert, akár elismert emberek voltak, manapság biztosan. Pedig nem kevesen vannak, akik nevét csak szűkebb hazája, városa ismeri, vagy talán még azok sem nagyon. Közéjük tartozik Szűcs Sándor is, aki Záhonyban volt állomásfőnök ötvenhatban, és nem akármit tett abban a hitben, hogy ő is hozzájárul ahhoz, jobb legyen a világ, mint azokban az időkben. Nem az ő bűne, hogy nem lett jobb, illetve csak évek múltán vált jobbá kicsit erre felé is.

Már gyermekkorában vasutas volt, hiszen a családban többen is a vasútnál dolgoztak, az apja állomásfőnökségig vitte. Csapón született 1919-ben, ami ugye határeset, hogy a kicsinyke, vagy a nagy Magyarországon, de végül Záhonyban ő is állomásfőnök lett. Aztán kitört Pesten a forradalom. De nem csak ott, még ha mifelénk nem is feltétlen volt olyan füstje, de lángja annál inkább, példa rá Szűcs Sándor.

Mostanában sincs közel Budapest, de akkoriban még messzebb volt, így nem sokat látott az ottani lángokból-füstből. Viszont mondhatjuk, első kézből értesült a történeletről, hiszen az utazó szolgálat komoly hírforrás volt már akkoriban is. Vagy a legkomolyabb. A vonatkísérők, miután a sapkarózsa helyére kokárdát tűztek, viszonylag pontos és gyors híreket hoztak a keleti szegletbe, és Szűcs választása nem volt kétséges: Néhány emberrel összehoztak egy munkástanácsot, mely elnökeként szervezkedésbe fogott, egész pontosan az ellenállás szervezésébe. Ez nagyjából azt jelentette, a vasúti határ lezárásával – vágányok felszedésével, a Tisza-híd felrobbantásának kilátásba helyezésével – akadályozta meg, hogy szovjet csapatok a vasúton gördüljenek az országba. Ez olyan jól sikerült, hogy sem szovjet katonák, sem utánpótlásaik nem érkeztek vonaton, ami nem akármilyen volt.

A szakszervezetekkel sem volt rest összefogni, kapcsolatba lépve a háború után már másodszor újjáéledő szakszervezetünkkel. A Magyar Vasutasok Országos Szabad Szakszervezeteként az elsők között csatlakoztak akkori kollégáink a szerveződő szabad szakszervezeti mozgalomhoz.

Nem csak figyelte a történeteket, de folyamatosan reagált is azokra. Például amikor megtudta, hogy Nagy Imre új kormányában miniszter lett az a Bebrits Lajos, akinek bizony nem volt túl jó híre a megelőző évtizedekben: A vasút rádiórendszerén intézett felhívásban követelte Bebrits leváltását, ami meg is történt. Talán ezen aktivitása miatt, talán másért, de a fáma szerint napi kapcsolata volt Nagy Imrével, de Kéthly Annával is – utóbbi azért fontos, mert Szűcs szociáldemokrata érzelmű ember volt.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A Tisza túloldalán táborozó szovjet csapatok parancsnokával is tárgyalásban volt, no meg a csapi állomásfőnökkel. Utóbbi szerette volna Szűcsöt rávenni, hogy Záhony ismét fogadja a Kijevig feltorlódott vonatokat, természetesen sikertelenül. Majd vonatot kért, hogy a kint tanuló, és a forradalom hírére haza indult tisztek, diákok átléphessenek a határon. Ezt Szűcs úgy oldotta meg, hogy záhonyi szovjet parancsnokot, Kuzminy főhadnagyot küldte kísérőként a vonatra, családját pedig túszként fogva tartotta Záhonyban.

Az általa szervezett vasúti határzár tíz napig tartott, ami abban a helyzetben veszélyesen sok idő volt, és igen hatásos: A pontonhidat november másodikára készítették el a szovjet katonák, addig tudtak Maléter Pál csapatai ellenállni, addig volt sikeres a szabadságharc. Nem volt kétséges, hogy a hatalmas túlerővel szemben csak veszíteni lehet, amit Szűcs Sándor is jól tudott, hiszen korábban szolgált a csehszlovák, majd a magyar hadseregben is. De amíg ésszerűen tehetett, kiállt a Magyarorszáért, a vasútért és önmaga elveiért.

A szabadságharc bukásával menekülnie kellett, végül Norvégiában telepedett le. Ott is vasutas maradt, ő tervezte az oslói pályaudvart, sőt, a magyar vasút mintájára szervezte a Norvég Vasutat. De nem csak vasutas, magyar is maradt, hiszen ő szervezte meg a Norvégiai Magyar Egyesületet, és a MÁV skandináviai megbízottja volt. De olyan is előfordult, hogy vasútgépészeti hallgatókat hívott meg Norvégiába szakmai gyakorlatra, melynek költségeit ő állta. Erdemeiért vitézi címet kapott, Oslóban, 2005-ben halt meg.

Záhonyban, az állomás épületének homlokzatán, és tavaly óta egy csapi középiskola falán emléktábla hirdeti múltját. Z. Tóth Sándor, a záhonyi vasutas festőművész pedig portréjának megfestésével emlékezett meg Szűcs Sándorról.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

HANGYABAJ

Két hangya elefántvadászatról hazafelé tartva összetalálkozik.

- Milyen volt a vadászat? – kérdezi az egyik.
- Hagyd el! Semmit sem lőttem.
- Irigy vagy és hazug! Látom a bajszodon a zsírmaradványokat!

Két orosz nászutas pár egyszerre érkezik egy szállodába. Sajnos már csak egy üres szoba van, így meg kell osztaniuk az ágyat. Reggel azt mondja Szása Ivánnak:

- Engem a párt őszinteségre nevelt, úgyhogy elárulom neked, hogy a feleséged egész éjjel fogta...
- Erre Iván:
- Engem a párt éberségre nevelt, úgyhogy elárulom neked, én fogtam...

Balogh Attila